

»Hvad synes De om hans Datter?« spurgte han saa.

Forvalteren grinte igen.

»Er De forlibt kanske?«

»Sludder! Jeg spørger, hvad De synes om hende.«

»Jeg finder hende rigtig pæn.«

»Ikke mere?«

»Saa siger vi altsaa sød.«

»Præmieværdig? Det er jo det Udtryk, De plejer at bruge.«

»Naa ja, — efter min Formening er Frøken Blomberg alligevel en Kende for højrumpet.«

Per kom til at le, men ærgrede sig i Grunden over det. Forvalterens Tone stødte ham idag. Fyren var dog vist mere ondsindet, end han havde troet. I hvert Fald maatte hans Omtale af Pastor Blomberg sikkert være ren Bagvadskelse. —

Ved Firetiden holdt Landaueren for Døren, og efter nogen Venten — Baronessen kunde som sædvanlig ikke blive færdig — kørte de afsted. Hofjægmesteren havde i sidste Øjeblik bestemt sig til at tage med og gjorde sig under Kørslen hæderlig Umage for at bringe de foregaaende Dages selskabelige Overtrædelser i Forglemmelse hos sine Gæster.

Alligevel var Turen ikke synderlig behagelig. De havde hele Tiden Blæsten med sig, og det op-hvirvlede Landevejsstøv blev hængende omkring Vognen og gjorde det næsten umuligt at tale.